

—ΘΕΑΤΡΟ

Δ. ΜΠΟΓΡΗ : **Καινούργια ζωή.**—
(Θίασος Κοτοπούλη)

Ή Πλάκα, μιά γειτονιά της Αθήνας όπως öλες, ἀλλά μὲ πιό στενούς δρόμους είναι «ποιητική», «εἰδυλλιακή», «άγνη» γιὰ τὸ Θέατρό μας. Τὴ φήμη της τὴ χρωστάει στὸν κ. Μωρωϊτίνη, ποὺ τὴ στόλιοε μὲ γαζίες καὶ μὲ δμορφα κορίτσια—οὔτε τρεῖς ρίζες δὲν υπάρχουν στὴν Πλάκα γαζίες, οὔτε δμορφα κορίτσια, μὲ οὔτε καὶ ταβέρνες πιά, ποὺ τὶς πήραν ἀλλες γειτονίες πιό καθαρές.—Ό εξαγνισμὸς αὐτὸς ἔρχεται βολικός, ἐκμεταλλεύεται τὴ ρομαντικὴ διάθεση τοῦ κατώτερου κοινοῦ—είναι μιὰ θεατρικὴ «άβάντα», μιὰ γόνιμη εὐκολία, ποὺ ἔχει οκαρώσει πολλὰ δράματα, ἀρκετές ὀπερέττες καὶ ἀπειρα νούμερα στὴν Επιθεώρηση. Παλιὰ Αθήνα, «ποιηση» καὶ ἀποκριάτικες ἔορτές καὶ βραβεῖσι!—

Στὴν Πλάκα ἔραλε καὶ τὸ νέο του ἔργο ὁ κ. Μπόγρης καὶ μὲ τὸ κομψὸ γράψιμό του, δημιούργησε μιὰ ζηλευτὴ ἐπιτυχία. Ό κόσμος δὲν πρόφτασε νὰ διακρίνῃ ἀνεπάρκεια τυχόν συγγραφική, γιατί, σὰν πραγματικὸς ἀνθρώπος τοῦ Θεάτρου δ συγγραφέας, ἔδωσε μὲ τὸ ἔργο του μιὰ πρώτης γραμμῆς ἀφορμὴ γιὰ παιξιμο. Νὰ ἡ ἀξία τῆς γλυκειᾶς αὐτῆς κομεντί, ποὺ ἡταν κι ἔξαιρετικά τυχερὴ στὴν ἔχτελεσὴ της. Ποῦν νὰ μπορέσῃ κανεὶς νὰ διακρίνῃ τὸ συμβατικό, ὅμα ξεμπουκάρη τὸ ἀσύγκριτο παιξιμο τῆς Μαρικας, τοῦ Λογοθετίδη, πού, στὶς πρώτες παραστάσεις, ἔπαιζε σὰ μεγάλος ἡθοποιός, μαζὶ μὲ τὴν ὄμορφιὰ τῆς κ. Αρώνη καὶ τὴν εὐγενικὴ γραμμὴ τοῦ κ. Παπᾶ καὶ τοῦ κ. Αρώνη;

Ἐννοοεῖται πῶς τὸ νὰ δίνη τέτιαν ἀφορμὴ στοὺς ἡθοποιοὺς ἔνα ἔργο—δὲν είναι οὕτ’ εὔκολο οὔτε συνηθισμένο πρᾶμα. Μόνο ποὺ θὰ ἥθελα νὰ πῶ, πῶς τὸ καλύτερο ἔργο τοῦ κ. Μπόγρη είνε ἡ «Δράκαινα», γιατί αὐτὴν ἔγραψε μὲ τὴν καρδιά του· σπανίως τυχαίνει ἔνα Ἑλληνικό ἔργο νὰ γραφῇ μὲ τὴν ἀπόλυτη θέληση τοῦ συγγραφέα του...